

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P8_TA(2018)0057

EU:n mehiläishoitoalan näkymät ja haasteet

Euroopan parlamentin päätöslauselma 1. maaliskuuta 2018 EU:n mehiläishoitoalan näkymistä ja haasteista (2017/2115(INI))

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2011 antamansa päätöslauselman mehiläisten terveydestä ja mehiläishoitoalan haasteista¹,
 - ottaa huomioon maatalous- ja kalastusneuvoston päätelmät (8606/11 ADD 1 REV 1) mehiläisten terveyttä koskevasta komission tiedonannosta (COM(2010)0714),
 - ottaa huomioon Euroopan parlamentissa vuodesta 2012 lähtien järjestetyllä mehiläisten ja pölytyksen eurooppalaisella teemaviikolla – EU Bee Week – tehdyn työn,
 - ottaa huomioon EFSA:n syyskuussa 2017 julkaiseman raportin ”Collecting and Sharing Data on Bee Health: Towards a European Bee Partnership”, jonka nojalla pannaan täytäntöön mehiläishoitoalan eurooppalainen kumppanuus,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 52 artiklan,
 - ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön ja ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon (A8-0014/2018),
- A. ottaa huomioon, että mehiläishoitoala on olennainen osa Euroopan maataloutta ja että EU:ssa alalla toimii yli 620 000 mehiläishoitajaa²; ottaa huomioon, että mehiläishoitoa harjoitetaan yleisesti harrastuksena tai hunajan tuottamiseksi omaan käyttöön sekä ammattimaisena toimintana;
- B. ottaa huomioon, että mehiläisten tuoma taloudellinen arvo liittyy pölytykseen sekä hunajan, mehiläisvahaa ja muiden mehiläistuotteiden tuotantoon ja että puukehikot tai mehiläispesät sekä mehiläismatkailu ovat niin ikään hyvin tärkeitä;
- C. ottaa huomioon, että mehiläishoitoala on EU:lle elintärkeä ja sillä on suuri vaikutus yhteiskuntaan sekä taloudellisesti, koska se tuottaa noin 14,2 miljardia euroa vuosittain, että ympäristön kannalta, koska se auttaa säilyttämään ekologisen tasapainon ja

¹ EUVL C 153 E, 31.5.2013, s. 43.

² https://ec.europa.eu/agriculture/honey_fi

biologisen monimuotoisuuden, sillä 84 prosenttia kasvilajeista ja 76 prosenttia Euroopan elintarviketuotannosta on riippuvaista luonnonvaraisten ja tarhattujen mehiläisten suorittamasta pölytyksestä;

- D. ottaa huomioon, että mehiläiset ja muut pölyttäjät pölyttävät kasveja varmistaen monien viljely- ja luonnonkasvien lisääntymisen taaten siten elintarvikkeiden tuotannon ja elintarviketurvan sekä biologisen monimuotoisuuden säilymisen ilmaiseksi Euroopassa ja maailmassa; ottaa huomioon, että pölytyksen merkitystä ei ole riittävästi tunnustettu EU:ssa ja sitä pidetään usein itsestäänselvyytenä, kun taas esimerkiksi Yhdysvalloissa käytetään vuosittain yhteensä kaksi miljardia euroa keinotekoiseen pölytykseen; ottaa huomioon, että Euroopassa elää noin 10 prosenttia maailman eri mehiläislajeista; ottaa huomioon, että Ranskan kansallisen maataloustutkimuslaitoksen mukaan mehiläisten kuolemat maksaisivat maailmanlaajuisesti 150 miljardia euroa eli kymmenen prosenttia elintarvikkeiden markkina-arvosta ja että nämä seuraukset osoittavat, että pölyttäjähönteisten suojelu edellyttää toimintaa;
- E. ottaa huomioon, että YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) äskettäin teettämä tutkimus osoitti, että pölyttäjähönteisten tiheys ja moninaisuus vaikuttavat suoraan satotuottoihin ja että pienviljelijät voivat tämän avulla lisätä keskimääräistä tuotantoaan 24 prosentilla;
- F. ottaa huomioon, että kaikissa maissa ei ole mehiläishoitajia ja -pesiä koskevaa rekisteröintijärjestelmää, joka auttaisi alan, markkinoiden ja mehiläisten terveyden seurannassa;
- G. ottaa huomioon, että vuonna 2004 komissio käytti 32 miljoonaa euroa vuodessa kansallisiin mehiläishoito-ohjelmiin, jotka muodostavat mehiläishoidon ainoan tukilähteen, ja että tämä luku nousi 36 miljoonaan vuonna 2016, vaikkakin se ei vielä läheskään riitä (se on vain 0,0003 prosenttia YMP:n talousarviosta);
- H. ottaa huomioon, että vuosina 2004–2016 mehiläisyhdyskuntien määrä kasvoi 47,8 prosenttia uusien jäsenvaltioiden liittyttyä EU:hun, mutta EU:n rahoitus kasvoi vain 12 prosenttia, mikä merkitsee sitä, että tarjolla oleva EU:n rahoitus ei riitä ylläpitämään mehiläispopulaatioita eikä avustamaan riittävästi mehiläishoitajia mehiläisyhdyskuntien uudistamisessa silloin, kun mehiläispopulaatioita menetetään jäsenvaltioissa, joissa kuolee suuria määriä mehiläisiä;
- I. ottaa huomioon, että tästä tilastollisesta kasvusta huolimatta monet ammattimaiset mehiläishoitajat ovat lopettaneet toiminnan ja että joissakin jäsenvaltioissa mehiläisyhdyskuntien määrä on vähentynyt jopa 50 prosenttia tai enemmän¹ ilmastonmuutoksen vaikutusten (esimerkiksi kevähallat, kuivuus, maastopalot), tiettyjen kemiallisten tehoaineiden sekä EU:n hunajan sisämarkkinoiden häiriöiden vuoksi; ottaa huomioon, että talven aikana menetettyjä mehiläisiä ja ilmenneitä häiriöitä rekisteröidään edelleen runsaasti vuosittain;
- J. ottaa huomioon, että EU:n osittain rahoittamalla mehiläishoitoalan kansallisilla ohjelmilla on kokonaisvaltainen myönteinen vaikutus; pitää todennäköisempänä, että

¹ Tämä johtaa tuotannon pienenemiseen, koska mehiläishoitajien on lisättävä mehiläisyhdyskuntien määrää tuottaakseen saman määrän hunajaa kuin ennen.

nimenomaan niiden kansallinen täytäntöönpano voi joskus aiheuttaa alalla luottamuksen puutetta ja siten vähentää rahoituksen käyttöä;

- K. toteaa, että mehiläishoitoalaa vaivaa erityisen epäedulliseen sukupolvirakenteeseen ja ikääntymiseen liittyvä ongelma, sillä ainoastaan pieni osa mehiläishoitajista on alle 50-vuotiaita, mikä on uhka alan tulevaisuudelle; ottaa huomioon, että mehiläishoito tarjoaa maaseutualueiden nuorille mahdollisuuksia työhön ja integroitumiseen, sillä maan saatavuus on rajallista monilla Euroopan alueilla;
- L. ottaa huomioon, että hyvät teoretiedot yhdistettyinä käytännön koulutukseen voivat osaltaan edistää parempaa ymmärtämystä mehiläisyhdyskuntien edessä olevista haasteista sekä toimenpiteitä niiden käsittelemiseksi, ja pitää niitä siksi tärkeinä; katsoo, että mehiläishoitajien olisi toimittava vastuullisesti ja ammattimaisesti tiiviissä yhteistyössä viljelijöiden kanssa voidakseen varautua tuleviin haasteisiin, kuten ilmastonmuutokseen, luonnonkatastrofeihin, mehiläisten ruuanhankinta-alueiden vähenemiseen ja joillakin alueilla tapahtuviin luonnonvaraisten eläinten ja muuttolintulajien hyökkäyksiin (mehiläispesät ovat erittäin alttiita tällaiselle saalistukselle, koska mehiläishoitoa harjoitetaan yleensä ulkona) sekä joissakin jäsenvaltioissa raskaaseen hallinnolliseen taakkaan;
- M. ottaa huomioon, että EU:n osittain rahoittamat mehiläishoitoalan kansalliset ohjelmat tarjoavat osallistujille mahdollisuuden toteuttaa tutkimus- ja kehityshankkeita; toteaa, että onnistuneet hankkeet voivat auttaa merkittävästi vahvistamaan kyseistä alaa ja parantaa sen kykyä selviytyä luonnon ja markkinoiden aiheuttamista kriiseistä; ottaa huomioon, että tietämyksen siirtäminen ja hyvien ja innovatiivisten käytäntöjen vaihtaminen tuottavat lisäarvoa Euroopan mehiläishoitoalalle varsinkin, jos niitä täydennetään erityisellä ohjelmalla, kuten nykyisellä mehiläishoitajille tarkoitetulla Erasmus-ohjelmalla, joka kuuluu YMP:n toiseen pilariin;
- N. toteaa, että niin kutsuttuun mehiläisten siirtohoitoon liittyy monia myönteisiä tekijöitä mutta myös ongelmia, jotka liittyvät erityisesti riskitilanteiden leviämisen estämiseksi laadittujen sääntöjen noudattamiseen; katsoo, että näin ollen tarvitaan entistä tarkempaa valvontaa;
- O. toteaa, että nykyisin havaittavissa oleva mehiläisten ja luonnonvaraisten pölyttäjien lisääntynyt kuolleisuus Euroopassa on huolestuttavaa, koska se vaikuttaa kielteisesti maatalouteen, biologiseen monimuotoisuuteen ja ekosysteemeihin; ottaa huomioon, että lisääntyvää mehiläiskuolleisuutta aiheuttavat monet erilaiset stressitekijät, jotka vaihtelevat maantieteellisen alueen, paikallisten ominaisuuksien ja ilmasto-olosuhteiden mukaan; ottaa huomioon, että näihin tekijöihin kuuluvat haitallisten vieraslajien, kuten varroapunkin, pienen pesäkuoriaiseen *Aethina tumida*n, aasianherhiläisen *Vespa vellutina*n sekä esikotelomädän ja myös eläintautien taudinaiheuttajien, kuten nosematoosin, aiheuttamat vakavat vaikutukset, joidenkin kasvinsuojeluaineissa ja muissa biosideissa käytettävien tehoaineiden vaikutukset, ilmastonmuutos, ympäristön pilaantuminen, kasvuympäristöjen heikkeneminen ja kukkivien kasvilajien asteittain etenevä häviäminen; ottaa huomioon, että mehiläiset ovat riippuvaisia viljelymaasta, jolla maa-alan ja viljelykasvien moninaisuus varmistaa niiden keskeisen ravinnonsaannin, minkä vuoksi sekä mehiläishoitajien että viljelijöiden olisi hyödyllistä perustaa tietämyksellisiä ekologisia aloja, niin kutsuttuja mehiläishoitoaloja, joita voitaisiin jatkossa käyttää laajaltikin kaikissa jäsenvaltioissa varsinkin vähäisen kukinnan aikaan;

- P. ottaa huomioon, että mehiläishoitajat ovat usein voimattomia mehiläisten sairauksien ja loisten edessä, koska heillä ei ole tietoa, koulutusta eikä tehokkaita keinoja niiden torjumiseksi, kuten esimerkiksi mehiläishoidossa käytettäviä lääkkeitä; ottaa huomioon, että mehiläishoitajat saavat tukea suojautumistoimenpiteisiin varroapunkkia vastaan, vaikkakin kyseiset toimenpiteet eivät vielä ole olleet täysin onnistuneita, koska loiskäsittelyä, mehiläisten ruokavalion vaikutuksia ja kemikaalialtistusta koskevat tutkimus- ja kehitysohjelmat ovat edelleen riittämättömiä;
- Q. ottaa huomioon, että mehiläishoitajien velvollisuus ilmoittaa sairauksista ja loisista johtaa pesien järjestelmälliseen tuhoamiseen ja mahdollisesti myös siihen, että mehiläishoitajat mieluummin jättävät ilmoittamatta niistä; ottaa huomioon, että markkinoilla on rajallisesti mehiläisten hoitoon tarkoitettuja lääkkeitä eivätkä ne riitä kattamaan tehokkaiden eläinlääkkeiden kasvavaa tarvetta; ottaa huomioon, että varroatoosin torjunnassa on testattu useita luonnonaineita, joista muurahaisoppo, oksaalihappo ja tymolia on alettu käyttää luonnonmukaisten hoitojen perustana;
- R. ottaa huomioon, että monokulttuurinen viljely, jossa käytetään sellaisia viljelykasveja ja hybridejä, jotka tuottavat vähemmän mettä ja siitepölyä sekä kukkivat lyhemmän ajan, vähentää huomattavasti sekä biologista monimuotoisuutta että mehiläisten ruuanhankinta-alueisiin käytettävien alueiden kokoa; toteaa, että brittiläiset tutkijat ovat äskettäin tulleet siihen johtopäätökseen, että paikalliset ja alueelliset mehiläisrodut selviävät tietyllä alueella paremmin kuin sille muualta tuodut rodut¹; toteaa, että mehiläishoitoalan pitkän aikavälin terveys ja kestävyys Euroopassa edellyttävät sitä, että varmistetaan paikallisten mehiläisten ekotyypin terveys ja kestävyys pitkällä aikavälillä, kun otetaan huomioon niiden monimuotoisuus ja kyky sopeutua paikalliseen ympäristöön;
- S. ottaa huomioon, että biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevä hallitustenvälinen tiede- ja politiikkafoorumi (IBPES) on 26. helmikuuta 2016 julkaisemassaan raportissa ja Kansainvälinen luonnonsuojeluliitto (IUCN) systeemiä hyönteismyrkkyjä koskevissa maailmanlaajuisissa yhdennetyissä arvioinneissaan varoittanut pölyttäjien vähenemisestä; ottaa huomioon, että mehiläiset ovat tärkeä ympäristön laadun mittari;
- T. ottaa huomioon, että mehiläishoitajat, viljelijät, ympäristönsuojelijat ja kansalaiset odottavat toimia, jotka perustuvat selkeään tieteelliseen konsensukseen kaikista mehiläiskuolleisuuden syistä, myös torjunta-aineiden tehoaineiden (esimerkiksi joidenkin neonikotonoidien sekä joidenkin muiden systeemisten hyönteismyrkkyjen) vaikutuksista, joita EFSA on havainnut;
- U. ottaa huomioon, että tieteellisten tulosten vaihtelu johtuu osittain erilaisten analyysimenetelmien ja tutkimuskäytäntöjen noudattamisesta; ottaa huomioon, että pölyttäjiä koskevan tutkimustyön koordinoinnin puute EU:n tasolla sekä saatavilla olevien ja yhdenmukaisten tietojen puute sidosryhmien välillä johtavat toisistaan eroavien tai jopa ristiriitaisten tutkimusten moninkertaistumiseen;
- V. katsoo, että on tärkeää ylläpitää ja syventää vuoropuhelua ja yhteistyötä kaikkien asianosaisten osapuolten (mehiläishoitajien, maanviljelijöiden, tutkijoiden, kansalaisjärjestöjen, paikallisviranomaisten, kasvinsuojeluteollisuuden, yksityisen

¹ ”Honey bee genotypes and the environment”, *Journal of Agricultural Research* 53(2), s. 183–187 (2014).

sektorin, eläinlääkärien ja suuren yleisön) kesken tutkimuksen koordinoimiseksi ja kaiken kerätyn olennaisen tiedon jakamiseksi oikea-aikaisesti;

- W. ottaa huomioon yleisesti esiintyvän kysynnän yhteiselle ja yhdenmukaistetulle tietokannalle, joka sisältäisi tietoa muun muassa viljelykasvityypeistä ja viljelykäytännöistä, tuholaiden ja tautien esiintymisestä, ilmasto- ja sääolosuhteista, maisemista ja infrastruktuurista, mehiläisyhdyskuntien tiheydestä ja mehiläisten kuolleisuusasteesta kullakin alueella, keskeisistä mehiläisille vaarattomista digitaalisista välineistä ja tekniikoista sekä tiedotusvälineistä, kuten kesäkuussa 2017 hyväksytyssä mehiläishoitoalan eurooppalaista kumppanuutta koskevassa aloitteessa ehdotettiin; ottaa huomioon, että EFSA:n kattavan tieteellisen tarkastelun, joka on jo yli vuoden verran myöhässä, tuloksia tarvitaan, jotta voidaan tehdä päätöksiä viimeisimmän tieteellisen tiedon perusteella; ottaa huomioon, että tarvitaan mahdollisimman pikaisesti selkeitä tuloksia kaikista mehiläisten terveyttä kuvaavista indikaattoreista, jotta voidaan pysäyttää mehiläiskuolleisuus ja vähentää sitä, erityisesti kenttäkokeiden avulla; ottaa huomioon, että mehiläishoitajat, viljelijät ja kansalaiset odottavat, että komissio seuraa tiiviisti yhdessä asianomaisten EU:n virastojen ja jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa kasvinsuojelutuotteista mehiläisille aiheutuvien vaikutusten arviointia koskevia EFSA:n suuntaviivoja ja että jäsenvaltiot noudattavat niitä asianmukaisesti;
- X. ottaa huomioon, että hunajantuotantoon vaikuttavat myös sääolot, sillä lämmin ja kostea sää edistää hunajantuotantoa, kun taas samanaikaisesti kylmä ja märkä sää haittaa sitä; ottaa huomioon, että syksyn ja talven menetykset myötävaikuttavat mehiläisyhdyskuntien pienenemiseen ja hunajantuotannon vähenemiseen jopa 50 prosentilla joissakin jäsenvaltioissa ja jopa 100 prosentilla joillakin alueilla;
- Y. katsoo, että on tarpeen kiinnittää huomiota mehiläispopulaation vaihtelevaan kokoon eri maatalousalueilla, koska se kasvaa joissakin hunajantuotantomaisissa ja pienenee toisissa;
- Z. ottaa huomioon, että mehiläiskuolleisuuden kasvu pakottaa mehiläishoitajat ostamaan entistä useammin uusia yhdyskuntia, mikä lisää tuotantokustannuksia; ottaa huomioon, että mehiläisyhdyskunnan kustannukset ovat ainakin nelinkertaistuneet sitten vuoden 2002; katsoo, että mehiläisyhdyskunnan vaihtaminen johtaa usein tuotannon laskuun lyhyellä ja keskipitkällä aikavälillä, koska uudet yhdyskunnat eivät aluksi ole niin tuottavia; ottaa huomioon, että mehiläishoitajat eivät koskaan tuota hunajaa niin monella mehiläisyhdyskunnalla kuin tilastot osoittavat, koska he uudistavat mehiläisyhdyskuntien määrää vuoden mittaan tuotantomäärien kustannuksella, sillä menetettyjen yhdyskuntien uudelleenrakentamiseen tarvitaan myös hunajaa;
- AA. toteaa, että hunajan tuotannon ja viennin määrä on kaksinkertaistunut joissakin kolmansissa maissa 15 viime vuoden aikana; toteaa, että EU on hunajan osalta vain 60-prosenttisesti omavarainen eikä osuus kasva, vaikka mehiläispesien määrä EU:ssa on lähes kaksinkertaistunut vuosina 2003–2016 ja vaikka mehiläishoitajien määrä on kasvanut samana aikana 470 000:sta noin 620 000:een; ottaa huomioon, että vuonna 2016 EU:n kolme suurinta hunajantuottajaa olivat Romania, Espanja ja Unkari ja niiden jälkeen tulivat Saksa, Italia ja Kreikka;
- AB. ottaa huomioon, että EU tuo vuosittain noin 40 prosenttia käyttämästään hunajasta; ottaa huomioon, että vuonna 2015 tuontihunaja oli keskimäärin 2,3 kertaa halvempaa kuin unionissa tuotettu hunaja; ottaa huomioon, että EU tuo vuosittain noin 200 000 tonnia hunajaa pääasiassa Kiinasta, Ukrainasta, Argentiinasta ja Meksikosta, mikä luo EU:n mehiläishoitajille vakavan kilpailuhaitan kolmansien maiden tuottajiin

verrattuna ja estää suuremman omavaraisuuden; ottaa huomioon, että tuontihunaja ei usein täytä Euroopan mehiläishoitajille asetettuja vaatimuksia;

- AC. toteaa kuluttajien luulevan usein käyttävänsä EU:sta peräisin olevaa hunajaa, vaikka osa siitä on itse asiassa EU:sta peräisin olevan hunajan ja jostakin kolmannelta maasta peräisin olevan hunajan sekoitus, ja lisäksi suuri osa tuontihunajasta on väärennettyä;
- AD. toteaa, että mehiläisten huonon terveyden takia maailman tärkeimmiltä hunajantuotantoalueilta peräisin olevan hunajan määrä on pysynyt samalla tasolla tai laskenut vuodesta 2002, mutta Kiinassa tuotettavan hunajan määrä on kaksinkertaistanut (noin 450 000 tonnia vuodessa vuodesta 2012 lähtien), mikä on enemmän kuin EU:n, Argentiinan, Meksikon, Yhdysvaltojen ja Kanadan hunajantuotanto yhteensä;
- AE. toteaa, että vuonna 2015 yli puolet – noin 100 000 tonnia – EU:hun tuodusta hunajasta oli peräisin Kiinasta, mikä on kaksinkertainen määrä verrattuna vuoden 2002 tuontiin, vaikka mehiläisyhdyskuntien määrä on vähentynyt muualla maailmassa; ottaa huomioon, että mehiläishoitoyhdistysten ja ammattilaisten mukaan suuri osa Kiinasta tuodusta hunajasta saattaa olla väärennetty käyttämällä sokeriruo'on tai maissin ulkosyntyistä sokeria; ottaa huomioon, että kaikki jäsenvaltiot eivät pysty suorittamaan analyysejä sääntöjenvastaisuuksien havaitsemiseksi tuontihunajassa EU:n ulkorajojen tarkastuspisteillä;
- AF. toteaa, että hunaja on kolmanneksi eniten väärennetty tuote maailmassa; ottaa huomioon, että väärentäminen aiheuttaa vakavaa vahinkoa Euroopan mehiläishoitajille ja vakavia terveystriskejä kuluttajille;
- AG. toteaa, että asiantuntijoiden mukaan Kiinasta hunajaa tuovat yritykset eivät ratkaisseet kloramfenikolia koskevaa ongelmaa vuonna 2002 sääntöjen mukaan vaan hartsisuodatinten avulla;
- AH. ottaa huomioon, että maatalous- ja kalastusneuvosto keskusteli kokouksessaan joulukuussa 2015 tuontihunajan laatua koskevista huolenaiheista ja EU:n mehiläishoitotoiminnan kilpailukykyä; ottaa huomioon, että komissio määräsi tämän johdosta toteuttamaan keskitettyjä hunajan testauksia;
- AI. toteaa, että jäsenvaltioissa olevat hunajanäytteet tutki Yhteinen tutkimuskeskus, joka totesi muun muassa, että 20 prosenttia EU:n ulkorajoilla ja tuontiyhtymissä otetuista näytteistä ei vastannut hunajadirektiivissä (2001/110/EY) määriteltyä hunajan koostumusta ja/tai tuotantomenetelmiä ja että 14 prosentissa näytteistä havaittiin lisättyä sokeria; ottaa huomioon, että tästä huolimatta Eurooppaan tulee edelleen väärennettyä ja peukaloitua hunajaa;
- AJ. ottaa huomioon, että EU:ssa sovellettavien Codex Alimentarius -standardien mukaan hunaja on luonnontuote, johon ei saa lisätä ja josta ei saa poistaa mitään ainetta, eikä hunajaa saa kuivata mehiläispesän ulkopuolella;
- AK. toteaa, että halvan väärennetyn hunajan laajamittaisesta tuontikäytännöstä johtuvan Euroopan hunajamarkkinoiden epätasapainon seurauksena hunajan ostohinta aleni puoleen vuosina 2014–2016 EU:n suurissa hunajantuottajamaissa (Romania, Espanja, Unkari, Bulgaria, Portugali, Ranska, Italia, Kreikka ja Kroatia), mikä asettaa

edelleenkin Euroopan mehiläishoitajat vaikeaan tilanteeseen ja aiheuttaa heille vahinkoa;

- AL. ottaa huomioon, että hunajadirektiivin, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/63/EU, 2 artiklan 4 kohdan a alakohdan toisessa alakohdassa todetaan, että jos hunaja on peräisin useammasta kuin yhdestä jäsenvaltiosta tai kolmannelta maasta, alkuperämaita koskeva pakollinen merkintä voidaan korvata tapauksen mukaan jollakin seuraavista merkinnöistä: 'EU:sta peräisin olevan hunajan sekoitus', 'EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus' tai 'EU:sta ja EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus'; katsoo, että merkintä 'EU:sta ja EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus' ei anna kuluttajille riittävästi tietoa;
- AM. toteaa, että nykyään useat hunajaa pakkaavat ja myyvät yritykset käyttävät tätä merkintätapaa väärin peittääkseen todellisen alkuperämaan ja eri maista peräisin olevan hunajan osuudet, koska entistä valvettuneemmat kuluttajat suhtautuvat epäillen tietyistä maista peräisin oleviin elintarvikkeisiin; ottaa huomioon, että monissa suurissa hunajantuottajamaissa, kuten Yhdysvalloissa, Kanadassa, Argentiinassa tai Meksikossa, hunajan merkintöjä koskevat vaatimukset ovat paljon tiukemmat kuin EU:n yksinkertaistetut säännöt, ja ne tarjoavat sen vuoksi EU:n sääntöihin verrattuna paljon paremmat takeet tarvittavan tiedon tarjoamisesta kuluttajille;
- AN. ottaa huomioon, ettei nykyisissä säännöissä oteta huomioon jalostettuja tuotteita, kuten keksejä, aamiaismuroja tai makeisia, koskevia vilpillisiä käytäntöjä; ottaa huomioon, että merkintä ”hunaja” voi johtaa kuluttajia harhaan tuotteen todellisen sisällön osalta, koska sitä käytetään usein silloinkin kun paljon vähemmän kuin 50 prosenttia tuotteen sokerisisällöstä on peräisin hunajasta;
- AO. ottaa huomioon, että vuonna 2014 käynnistetty ”eurooppalainen hunaja-aamiainen” -aloite oli varsin menestyksenkäs ja että kyseinen erinomainen aloite tarjoaa kaikille jäsenvaltioille mahdollisuuden tukea lasten opettamista syömään terveellistä ruokaa, kuten hunajaa, ja edistää mehiläishoitoalaa; toteaa, että Slovenia teki 11. toukokuuta 2015 maatalous- ja kalatalousneuvoston kokouksessa aloitteen 20. päivän toukokuuta julistamisesta YK:n toimesta maailman mehiläispäiväksi, ja kaikki jäsenvaltiot antoivat ehdotukselle laajan tukensa ja FAO hyväksyi sen Roomassa heinäkuussa 2017 pidetyssä kokouksessaan; ottaa huomioon, että neuvostossa oltiin yhtä mieltä siitä, että mehiläishoitoalaan olisi kiinnitettävä erityistä huomiota maatalouden, kasvinuojelun ja kestäväen maanviljelyn näkökulmasta, sillä mehiläiset vaikuttavat laajasti maailmanlaajuiseen ekologiseen tasapainoon;
- AP. ottaa huomioon, että EU:n kouluhedelmä- ja vihannesohjelmat sekä koulumaitojärjestelmä ovat keskeinen väline, jolla luodaan yhteys lasten ja maatalouden sekä erilaisten, etenkin heidän omalla alueellaan tuotettujen, EU:n maataloustuotteiden välille; ottaa huomioon, että tuoreiden hedelmien ja vihannesten ja maidon kulutuksen edistämisen lisäksi jäsenvaltiot voivat ottaa näihin ohjelmiin mukaan myös muita paikallisia, alueellisia tai kansallisia erikoistuotteita, kuten hunajan;
- AQ. toteaa, että vaikka paikallisten tuottajien osallistuminen EU:n kouluhedelmä- ja vihannesohjelmiin sekä koulumaitojärjestelmään merkitsee hallinnollista ja taloudellista lisärasitusta, tietoisuuden levittäminen hunajan ravitsemuksellisista hyödyistä ja mehiläishoidon merkityksestä, hunajan käytön lisäämiseen kannustaminen sekä pääasiassa paikallisten mehiläishoitajien mutkaton osallistuminen voisivat olla eduksi alalle ja koko hunajantuotantoketjulle; ottaa huomioon, että paikalliset tuottajat

kohtaavat ongelmia EU:n koulujärjestelmän ohjelmiin osallistumisessa sen vuoksi, että joissakin jäsenvaltioissa pienten hunajamäärien suoraa toimittamista koskevaa lainsäädäntöä sovelletaan rajoittavasti; toteaa, että on välttämätöntä edistää paikallistuotantoa ja lähituotteiden kulutusta;

- AR. toteaa, että vuotuinen hunajan kulutus vaihtelee paljon EU:n jäsenvaltioissa: Länsi-Euroopan jäsenvaltioissa se on keskimäärin 2,5–2,7 kg henkeä kohti mutta vuonna 2004 ja sitä myöhemmin EU:hun liittyneissä jäsenvaltioissa se on joissakin tapauksissa vain 0,7 kg henkeä kohti; ottaa huomioon, että Euroopan laatuja järjestelmillä ja etenkin maantieteellistä merkintää koskevilla järjestelmillä on suuri merkitys työpaikkojen säilyttämiselle ja luomiselle; ottaa huomioon, että tähän mennessä on rekisteröity yli 30 hunajan maantieteellistä merkintää; ottaa huomioon, että tuotemerkit ”eurooppalainen” ja ”valmistettu Euroopassa” liitetään usein korkeaa arvoa sisältäviin tuotteisiin;
- AS. toteaa, että hunajalla on myönteisiä fysiologisia vaikutuksia ja erityisesti terveysvaikutuksia antiseptisten, tulehdusta estävien ja arpeutumista edistävien ominaisuuksiensa vuoksi, ja katsoo että nämä ominaisuudet voitaisiin tunnustaa selvemmin tulevassa maatalouspolitiikassa;
- AT. toteaa useiden itsenäisten organisaatioiden ja mehiläishoitajien suoramyyntin esimerkin vahvistavan, että hunajan, erityisesti luomuhunajan, ja muiden mehiläistuotteiden myynti lyhyiden toimitusketjujen kautta ja paikallisten tuottajien toreilla on erittäin menestyksekkästä;
- AU. ottaa huomioon, että kaupunkialueilla harjoitettava mehiläishoito on viime vuosina kasvattanut suosiotaan ja että sen avulla voidaan edistää laajemmin kansalaisten, myös lasten, keskuudessa tietoisuutta mehiläishoidon luonteesta ja hyödyistä; ottaa huomioon, että myös kansalaisten ja/tai paikallis- ja alueviranomaisten istuttamat kukat puutarhoissa ja kaupunkialueilla edistävät pölyttäjien ravinnon monipuolistamista;
- AV. toteaa, että muut mehiläistuotteet, kuten siitepöly, propolis, mehiläisvaha, mehiläismyrky ja kuningatarhyttelö, edistävät huomattavasti kansalaisten hyvinvointia, että niitä käytetään korkealaatuisina elintarvikkeina ja että kuluttajat etsivät niitä osana luonnollista elämäntapaa; toteaa, että niillä on keskeinen merkitys terveys- ja kosmetiikka-alalla ja ne ovat siksi mehiläishoitajien taloudellista tilannetta parantava lisätulonlähde; ottaa kuitenkin huomioon, että näitä tuotteita ei ole määritetty hunajadirektiivissä ja että tämä puute haittaa tehokkaan alakohtaisen politiikan täytäntöönpanoa ja jarruttaa laatuun ja petosten ja väärentämisen torjuntaan liittyviä toimenpiteitä; ottaa huomioon, että jokainen jäsenvaltio voi halutessaan päättää kieltää muuntogeenisten viljelykasvien viljelyn alueellaan suojellakseen EU:n kuluttajia muuntogeenisen siitepölyn saastuttamalta hunajalta;
- AW. ottaa huomioon, että EU:hun tuodaan suuria määriä hunajaa ja että tämä aiheuttaa monissa tapauksissa EU:n hunajamarkkinoilla vakavia häiriöitä ja jopa kriisejä, mikä taas osaltaan heikentää EU:n mehiläishoitoalaa; toteaa, että mehiläishoitoalaa olisi kohdeltava EU:ssa ensisijaisena alana, kun neuvotellaan vapaakauppasopimuksista, ja hunaja ja muut mehiläistuotteet olisi luokiteltava ”aroksi tuotteiksi”;

Mehiläishoidon merkitys

1. katsoo, että tarhatut mehiläiset sekä luonnonvaraiset mehiläiset ja muut pölyttäjät tuottavat perustavanlaatuisia taloudellisia ja maatalouspalveluja pölyttämällä kukkia, myös viljelykasveja, eikä Euroopan maatalous tai varsinkaan eläinpölytteisten (hyönteisten pölyttämien) kasvien viljely olisi mahdollista ilman; korostaa tältä osin sellaisen YMP:n tärkeyttä, joka suuntautuu kestäväan kehitykseen ja biologisen monimuotoisuuden vahvistamiseen, joka on hyväksi sekä mehiläiskantojen säilymiselle ja uudistumiselle että sadoille;
2. kehottaa komissiota varmistamaan, että mehiläishoito pidetään näkyvästi esillä tulevissa maatalouspolitiikkaa koskevissa ehdotuksissa tukea ja yksinkertaistamista, tutkimusta ja innovointia sekä mehiläishoitoalan koulutusohjelmia koskevissa asioissa;
3. korostaa, että vaikka EU voi toteuttaa lisää toimenpiteitä mehiläishoitajien ja mehiläisten hyväksi, on välttämätöntä tunnustaa nykyisen YMP:n panos mehiläishoidon tukemisessa sekä mahdollisesti ympäristön ja biologisen monimuotoisuuden parantamisessa monien eri välineiden kautta, joita ovat esimerkiksi viljelyn monipuolistamista toimenpiteet, ekologiset alat, Natura 2000 -ohjelma, luonnonmukainen maanviljely sekä muut maatalous- ja ympäristöalan toimenpiteet, jotka auttavat perustamaan mehiläisyhdyskuntia, ilmastosuojelutoimenpiteet ja eurooppalainen innovaatiokumppanuus;

EU:n tuki mehiläishoidolle

4. korostaa, että elintarviketuotantoon ja lääkinnällisiin tarkoituksiin tähtäävän mehiläishoidon rahoitus on jäseneltävä kohdennetummin ja tehokkaammin ja sitä on lisättävä asianmukaisella tavalla tulevassa maatalouspolitiikassa (oletettavasti vuodesta 2021 alkaen);
5. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan EU:n mehiläishoitoalalle tukea voimakkailla politiikan välineillä ja asianmukaisilla rahoitustoimilla, jotka vastaavat nykyistä mehiläiskantaa; ehdottaa näin ollen EU:n talousarviossa mehiläishoitoalan kansallisille ohjelmille varatun budjettikohdan määrärahojen lisäämistä 50 prosentilla, mikä heijastaisi EU:n nykyistä mehiläiskantaa sekä alan kokonaisvaltaista merkitystä; kehottaa painokkaasti jokaista jäsenvaltiota laatimaan maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013 55 artiklan mukaisesti kansallisen mehiläishoito-ohjelman;
6. kehottaa komissiota harkitsemaan perin pohjin uuden mehiläishoitajia koskevan tukijärjestelmän sisällyttämistä vuoden 2020 jälkeiseen YMP:hen, jotta mehiläisten ekologinen tehtävä pölyttäjinä otettaisiin asianmukaisesti huomioon; korostaa tässä yhteydessä, että mikroyritysten ja pienten ja keskisuurten yritysten, myös niiden, jotka harjoittavat toimintaa syrjäisimmillä alueilla, vuoristoalueilla tai saarilla, erityistarpeet on otettava huomioon; kehottaa komissiota lisäksi pohtimaan mahdollisia lisätoimenpiteitä, kuten tuen myöntämistä vahapohjukkeiden ostamiseen;
7. kehottaa mehiläishoitajia aloittamaan aktiivisen vuoropuhelun toimivaltaisten viranomaisten kanssa, jotta kansallisia mehiläishoito-ohjelmia sovellettaisiin tehokkaammin niin, että niitä parannetaan ja korjataan niissä mahdollisesti ilmenevät ongelmat;

Riskienhallinta

8. kehottaa komissiota käynnistämään mehiläishoitoalan kansallisten ohjelmien osana toteutettavuustutkimuksen mehiläishoidon riskinhallintajärjestelmästä, jotta voidaan huolehtia ammattimaisten mehiläishoitajien tuotantotappioista; ehdottaa näin ollen sellaisen tuen myöntämistä, joka lasketaan asianomaisten tilojen keskimääräisen liikevaihdon perusteella; korostaa, että monissa jäsenvaltioissa vakuutusyhtiöt kieltäytyvät vakuuttamasta mehiläisyhdyskuntia ja mehiläishoitajilla on ongelmia yhteisen maatalouspolitiikan toisen pilarin riskinhallintavälineiden käyttämisessä; kehottaa sen vuoksi komissiota ja jäsenvaltioita auttamaan mehiläishoitajia käyttämään riskinhallintavälineitä;

EU:n osittain rahoittamat mehiläishoitoalan kansalliset ohjelmat

9. korostaa, että mehiläishoitoalalla tarvitaan asianmukaista koulutusta, ja kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään tämän edellytyksen kansallisiin ohjelmiin; katsoo, että mehiläishoitolaitteiston ostokustannukset – silloin kun ne ovat tukikelpoisia ja kun ne osarahoitetaan erillisistä mehiläishoitoalan kansallisista ohjelmista - olisi otettava huomioon koko kolmivuotisen ohjelmakauden aikana eikä vain sinä ohjelmavuotena, jona hankinta tehtiin;
10. kehottaa jäsenvaltioita harkitsemaan korvausjärjestelmän sisällyttämistä niiden mehiläishoitoalan kansallisiin ohjelmiin sellaisten mehiläisyhdyskuntien kuolemien varalta, jotka johtuvat luonnonkatastrofeista, taudeista tai saalistuksesta;
11. pyytää komissiota ehdottamaan ohjelmavuoden ajoituksen muuttamista kansallisia mehiläishoito-ohjelmia varten siten, että vuoden loppua jatkettaisiin 30. lokakuuta asti; palauttaa mieliin, että tällä hetkellä voimassa olevan säädöksen perusteella ohjelmavuosi päättyy 31. heinäkuuta, joka on joissakin jäsenvaltioissa mehiläishoitokauden parasta aikaa, minkä vuoksi se on huono ajankohta;
12. panee merkille, että karhujen ja muiden petojen leviäminen joillakin Euroopan alueilla aiheuttaa mehiläishoitajille uusia haasteita, jotka liittyvät heidän henkilökohtaiseen turvallisuuteensa ja taloudelliseen toimintaansa, ja kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään tätä varten asianmukaisia toimia, joilla myös korvattaisiin syntyviä vahinkoja;

Tutkimus ja koulutus

13. ehdottaa, että päällekkäisyyksien välttämiseksi jaetaan jäsenvaltioiden kesken mehiläishoidon tutkimusaiheita ja -tuloksia – erityisesti silloin, kun tutkimus on EU:n rahoittamaa, ja laajennetaan niitä ”Apitherapy project” -yhteenliittymän tapaan; pyytää perustamaan yhteisen sähköisen, EU:n tasolla yhdenmukaistetun tietokannan mehiläishoitajien ja kaikkien asiaankuuluvien osapuolten välistä tietojenvaihtoa varten; kehottaa näin ollen komissiota edistämään ja tehostamaan eurooppalaisia mehiläishoitoalan tutkimushankkeita, kuten EFSA:n tutkimusohjelmaa, joka on osa hanketta ”Collecting and Sharing Data on Bee Health: Towards a European Bee Partnership” (Mehiläisten terveyttä koskevan tiedon kerääminen ja jakaminen: kohti mehiläishoitoalan eurooppalaista kumppanuutta); katsoo, että laajemmat yksityiset ja julkiset investoinnit tekniseen ja tieteelliseen osaamiseen ovat olennaisen tärkeitä ja että niitä tulisi edistää kansallisella ja EU:n tasolla varsinkin geneettisten ja eläinlääketieteellisten näkökohtien sekä innovatiivisten mehiläislääkkeiden kehittämisen

osalta; tukee EU:n viiteinstituuttien ja -laboratorioiden toimintaa, joka johtaa tutkimuksen parempaan koordinointiin esimerkiksi mehiläiskuolleisuuden syiden tutkimiseksi perinpohjaisemmin;

14. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan, että mehiläishoitajat saavat asianmukaista perustason ja ammatillista koulutusta; korostaa, että maatalouteen liittyvien ja muiden mehiläishoitoalan taloudellisten näkökohtien lisäksi opetusmateriaaliin olisi sisällyttävä pölytykseen ja muihin ympäristökäytäntöihin, kuten ekologisen tasapainon ja biologisen monimuotoisuuden säilyttämiseen sekä pölyttäjien elinolosuhteiden parantamiseen viljelyalueilla, liittyvää tietoa; katsoo, että olisi tarpeen myös kehittää näitä asioita koskevia erityisiä opintokokonaisuuksia yhdessä mehiläishoitajien kanssa maata viljeleville maataloustuottajille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään laajempaa yhteistyötä ja osaamisen ja tiedon jakamista, myös edistyneitä ja vastavuoroisia maanviljelijöiden ja mehiläishoitajien, metsänhoitajien, tutkijoiden ja eläinlääkäreiden välisiä varhaisvaroitusjärjestelmiä, jotka koskevat ruiskutuskausia ja muuta hyönteismyrkkujen käyttöä, tautien ennaltaehkäisyä ja hallintaa, mehiläisten kannalta vaarattomia tekniikoita sekä sellaisia kasvinsuojelumenetelmiä, jotka vähentävät pölyttäjäkuolleisuuden minimiin;
15. kehottaa komissiota antamaan suosituksia siitä, että EU:ssa on tuettava erilaisia korkeatasoisia kansallisia mehiläishoidon perus- ja ammattikoulutusohjelmia; kehottaa laatimaan ohjelmia, joilla nuoria kannustettaisiin ryhtymään mehiläishoitajiksi, sillä alalla on pakottava tarve sukupolvenvaihdokseen; katsoo, että on välttämätöntä kehittää edelleen mehiläishoitoalan potentiaalia tavoilla, jotka on mitoitettu vastaamaan kaikkien mehiläishoitajien tarpeita; kehottaa komissiota kehittämään yhteistyössä jäsenvaltioiden ja alan kanssa mehiläishoidon parhaat käytänteet, joita tuetaan jäsenvaltioissa mahdollisuudella saada korkeatasoista koulutusta; pitää ammatillista koulutusta koskevassa asiassa toivottavana, että yliopistojen eläinlääketieteelliset tiedekunnat vahvistaisivat eläinlääkäreiden harjoittamaa valvontaa ja sitoutumista; katsoo, että sellaisten ohjelmien kuin Horisontti 2020 ja Erasmus+ olisi edistävää konkreettisesti apiterapiaa koskevan tutkimuksen ja koulutuksen kehittymistä;

Mehiläisten terveyteen liittyvät ja ympäristönäkökohdat

16. toistaa huolensa siitä, että mehiläisten ja muiden luonnonvaraisten pölyttäjien, myös luonnonvaraisten mehiläisten, kuolleisuuden ja vähenemisen yleistymisellä Euroopassa on perinpohjaisen kielteisiä vaikutuksia maatalouteen, elintarviketuotantoon ja -turvaan, biologiseen monimuotoisuuteen, ympäristön kestävyyyteen sekä ekosysteemeihin;
17. korostaa, että EU:n ja sen jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat välittömät toimenpiteet mehiläisten terveyden edistämistä ja mehiläiskantojen uudistumista koskevan laaja-alaisen pitkän aikavälin strategian panemiseksi täytäntöön, jotta EU:n nykyinen pienenevä luonnonvaraisten mehiläisten kanta voidaan säilyttää, myös maataloutta ja ympäristönsuojelua koskevilla toimenpiteillä mehiläisyhdyskuntien perustamisen tukemiseksi;
18. korostaa biologisen monimuotoisuuden merkitystä mehiläisten terveyden ja hyvinvoinnin kannalta, sillä se auttaa varmistamaan, että mehiläisillä on ruuanhankinta-alueita ja luonnollisia ja puoli- ja luonnollisia elinympäristöjä laajojen pysyvien laitumien ohella; kehottaa kiinnittämään huomiota arvokkaiden mehiläisten rehukasvien, kuten ruiskaunokin, virnan, ohdakkeen ja valkoapilan, vähittäiseen katoamiseen, joka aiheutuu kasvinsuojelutuotteiden epäasianmukaisesta käytöstä,

laidunmaan vähenevästä käytöstä laiduntamiseen sekä sen yhä yleistyvästä käytöstä heinäntuotantoon; tähdentää, että tämä johtaa siitepölyn puutteeseen ja aiheuttaa siten mehiläisten aliravitsemusta, joka heikentää niiden terveyttä ja lisää niitten alttiutta taudinaiheuttajille ja loisille; korostaa, että on tarpeen suojella luonnonvaraisia kukkia ja hyönteisystävällisiä lajeja kaikkialla Euroopassa; muistuttaa, että mehiläishoitoalat, joiden painotuskerroin on 1,5, ovat yksi ekologisten alojen tyyppi pyrittäessä saattamaan YMP ympäristöystävällisemmäksi; kehottaa komissiota, siementen jalostajia ja viljelijöitä edistämään laadukkaita kasvinjalostusjärjestelmiä sisällyttäen valintaperusteisiin korkean ja todistetun hunaja- tai pölytyskapasiteetin asettaen etusijalle paikallisiin olosuhteisiin sopeutuneiden ja paikallisista lähteistä saatavien lajien ja lajikkeiden mahdollisimman suuren biologisen monimuotoisuuden;

19. panee merkille, että luonnonmukaista mehiläishoitoa harjoittavat mehiläishoitajat tarvitsevat asianmukaisia taloudellisia kannustimia, koska heidän on täytettävä lisävaatimuksia ja koska ympäristöstä johtuvat vaikutukset ovat entistä suurempia;
20. korostaa tarvetta säilyttää paikallisten, kotoperäisten mehiläispopulaatioiden poikkeuksellinen geeniperimä, monimuotoisuus ja mukautumiskyky, ja toteaa, että kukin näistä populaatioista on mukautunut monien sukupolvien aikana paikallisympäristönsä erityispiirteisiin, ja muistuttaa, että tämä monimuotoisuus on tärkeää vieraslajien sekä sairauksien ja loisten torjunnan kannalta;
21. toteaa, että monokulttuuriin perustuva maanviljely vähentää biologista monimuotoisuutta ja aiheuttaa riittämättömän pölyttämisen riskin ja johtaa hunajakasvien häviämiseen, ja kehottaa jäsenvaltioita laatimaan strategioita mesikasvien kylvämiseksi käyttämättömälle maalle; korostaa, että abioottisten resurssien, erityisesti maaperän ja veden, säilyttäminen sekä siitepölyn huomattava monimuotoisuus ja monipuolinen ravinto ovat mehiläisten suojelun kannalta olennaisia tekijöitä;
22. kehottaa näin ollen komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan tarvittavia kannustimia paikallisesti kehitettävien käytäntöjen edistämiseksi, jotta voidaan säilyttää mehiläisten luontotyypit ja viljely kaikkialla EU:ssa;
23. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä, joilla lisätään paikallisten mehiläisten ekotyypien ja populaatioiden oikeudellista suojelua ja taloudellista tukea kaikkialla EU:ssa muun muassa oikeudellisesti suojeltujen paikallisten ja kotoperäisten mehiläisten suojelualueiden avulla;
24. kehottaa komissiota laatimaan luettelon EU:n ja maailmanlaajuisten nykyisten ja kehittyvien terveystarpeiden arvioinnista toimintasuunnitelman laatimiseksi mehiläiskuolleisuuden torjumiseksi;
25. kehottaa komissiota panemaan täytäntöön pilottihankkeita, jotka koskevat mehiläisiä ja muita pölyttäjiä ympäristön ja elinympäristön terveyden indikaattoreina, sillä nämä hankkeet voivat osoittautua hyödyllisiksi tulevan politiikan suunnittelussa;
26. kehottaa komissiota varmistamaan, että YMP:n eri budjettikohdista myönnettävissä tilatuissa otetaan huomioon mehiläisille suotuisat käytännöt, kuten ekologisten alojen perustaminen tai mehiläisten suosimien luonnonvaraisten kukkien kasvattaminen kesantomailla;

27. korostaa, että on sovellettava ennalta varautumisen periaatetta, jotta voidaan suojella pölyttäjiä yleensä, mukaan lukien niin tarhatut kuin luonnonvaraiset pölyttäjät;
28. panee merkille, että terve mehiläinen pystyy paremmin kestävänsä loisintaa, tauteja ja saalistusta; toteaa, että jotkut haitalliset vieraslajit, kuten varroapunkki, pieni pesäkuoriainen (*Aethina tumida*) ja aasianherhiläinen (hyvin aggressiivisesti muita hyönteisiä kohtaan käyttäytyvä laji), sekä esikotelomätä ja tietyt taudinaiheuttajat, kuten noseematoosi, ovat keskeisiä mehiläiskuolleisuuden syitä ja aiheuttavat vakavaa taloudellista vahinkoa mehiläishoitajille; vahvistaa tukensa käynnistämälleen pilottihankkeelle, joka koskee jalostus- ja valintaohjelmaa, jolla tutkitaan varroapunkin vastustuskykyä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan EU:n laajuista soveltavaa tutkimusta tehokkaiden jalostusohjelmien kautta sellaisten haitallisia vieraslajeja ja tauteja kestävien mehiläiskantojen tuottamiseksi, joilla on VSH-käyttäytymisominaisuus ("Varroa sensitive hygiene"); ottaa huomioon, että tietyt haitalliset vieraslajit, kuten varroapunkki, pystyvät kehittämään resistenssin joillekin eläinlääkkeille, ja kannustaa siksi jäsenvaltioita testaamaan vuosittain punkin resistenssin tasoa eläinlääkkeissä käytettäville erilaisille tehoaineille; ehdottaa, että varroapunkin torjunta pidetään edelleen pakollisena EU:n tasolla;
29. kehottaa komissiota ottamaan kaikki merkittävät lääkevalmistajat mukaan mehiläislääkkeitä koskevaan tutkimukseen muun muassa varroapunkin torjumiseksi ja näistä lääkkeistä mehiläisten immuunijärjestelmälle aiheutuvien kielteisten sivuvaikutusten välttämiseksi, ja kehottaa perustamaan yhteisen tietoteknisen järjestelmän parhaiden käytäntöjen ja lääkkeiden jakamiseksi asianomaisten osapuolten kanssa, parantamaan mehiläisten hoidossa tarvittavien eläinlääkkeiden saatavuutta, vahvistamaan eläinlääkäreiden asemaa mehiläisten terveyden hoidossa sekä tiedottamaan mehiläishoitajille kaikista tarjolla olevista ratkaisuksista; pyytää tekemään julkista ja yksityistä tutkimusta biologisista ja fysikaalisista vaihtoehtoisista menetelmistä, jotka eivät aiheuta vaaraa ihmisten ja eläinten terveydelle, sekä luonnonaineiden ja -yhdisteiden käytöstä varroatoosin torjunnassa, ottaen huomioon luonnonmukaisten käsittelyjen erityiset edut;
30. toteaa, että joidenkin jäsenvaltioiden tekemien mehiläisten terveyden arviointia koskevien seurantatutkimusten tulokset ovat tärkeitä ja ne olisi jaettava muiden jäsenvaltioiden ja komission kanssa;
31. kehottaa jäsenvaltioita ja alueita suojelemaan kaikin keinoin paikallisia ja alueellisia mehiläislajeja (*Apis Mellifera* -tarhamehiläiskantoja) sellaisten vakinaistuneiden tai haitallisten vieraslajien leviämiseltä, joilla on suoria tai epäsuoria vaikutuksia pölyttäjiin; kannattaa haitallisten vieraslajien vuoksi menetettyjen pesien rakentamista uudelleen käyttäen paikallisia kotoperäisiä mehiläislajeja; suosittelee, että jäsenvaltiot perustavat kotoperäisten mehiläislajien jalostamiseen ja suojeleluun tarkoitettuja keskuksia; korostaa tältä osin, että on tärkeää laatia jalostusstrategioita, jotta lisätään arvokkaiden ominaisuuksien esiintyvyyttä paikallisissa mehiläispopulaatioissa; panee merkille haitallisista vieraslajeista annetun asetuksen (EU) N:o 1143/2014 ja mahdollisesti myös äskettäin eläinterveydestä ((EU) 2016/429) ja kasvien terveydestä ((EU) 2016/2031) annettujen asetusten tarjoamat mahdollisuudet; pitää huolestuttavana, että Kiinasta tuotava saastunut mehiläisvaha voi usein aiheuttaa mehiläisille terveysongelmia;

32. edellyttää harkittua menettelyä, jolla laajennetaan sellaisten haitallisten vieraskasvilajien luetteloa, jotka saattavat johtaa EU:n mehiläisten ruuanhankinta-alueiden monimuotoisuuden hupenemiseen;

Mehiläisille haitalliset kemikaalit

33. pyytää komissiota keskeyttämään niiden torjunta-aineiden tehoaineiden hyväksynnän, jotka kenttäkokeisiin perustuvien EFSA:n tieteellisten tulosten perusteella vaarantavat mehiläisten terveyden, kunnes EFSA on julkaissut lopullisen yksityiskohtaisen vaikutustenarviointinsa; toistaa, että kaikkien päätöksentekoprosessien on perustuttava tieteellisiin arviointeihin ja tuloksiin;
34. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan vakiintuneen tieteellisen konsensuksen pohjalta ja kieltämään ne torjunta-aineiden tehoaineet, myös neonikotinoidit ja systeemiset hyönteismyrkyt, joiden on tieteellisesti – laboratorioanalyysien ja varsinkin kenttäkokeiden perusteella – todistettu olevan vaarallisia mehiläisten terveydelle; kehottaa samalla käyttämään turvalisia vaihtoehtoisia tuotteita tai viljelymenetelmiä (esimerkiksi erilaisia vähän torjunta-aineita käyttävän tuholaistorjunnan tehokkaita muotoja, biologista torjuntaa ja integroitua tuholaistorjuntaa) mehiläisille riskejä aiheuttavien tehoaineiden korvaamiseksi;
35. kehottaa komissiota seuraamaan tiiviisti yhdessä asianomaisten EU:n virastojen ja jäsenvaltioiden asiantuntijoiden kanssa kasvinsuojelutuotteista mehiläisille aiheutuvien vaikutusten arviointia koskevia EFSA:n suuntaviivoja ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan ne täytäntöön;
36. korostaa, että kaikki tuotteet, jotka sisältävät maatalouskäytössä mehiläisille haitallisiksi todettuja aineita, olisi varustettava haitallisuudesta mehiläisille kertovalla merkinnällä;
37. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita lisäämään välittömästi tieteellistä tutkimusta selkeää aikataulua noudattaen kaikista aineista, jotka todennäköisesti vaarantavat mehiläisten terveyden;
38. korostaa, että systeemisten kasvinsuojeluaineiden pitkäaikaisvaikutuksia on aliarvioitu; pitää myönteisenä, että äskettäin hyväksyttiin pilottihanke, joka koskee torjunta-aineiden käytön ympäristövaikutusten seurantaan mehiläisten avulla;
39. toteaa, että riippumattomien vertaisarvioitujen tieteellisten todisteiden perusteella kumulatiivinen altistuminen kemikaaleille on heikentänyt huomattavasti mehiläisten resistenssiä, minkä vuoksi ne eivät selviä märkien vuosien, meden vähyden, tautien tai loisten kaltaisista stressitekijöistä;
40. muistuttaa, että 21. lokakuuta 2009 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/128/EY luodaan puitteet yhteisön toimille torjunta-aineiden kestävästä käytön toteuttamiseksi ja että erityisesti sen 14 artiklassa säädetään, että kaikkien viljelijöiden on noudatettava viljelmillään integroidun torjunnan yleisiä periaatteita vuodesta 2014 alkaen, ja 9 artiklassa kielletään yleisesti lentolevitys;
41. tähdentää, että EU on asettanut väliaikaisia rajoituksia neonikotinoideja sisältävien hyönteismyrkkujen (klotianidiinin, tiametoksaamin, imidaklopridi ja fiproniilin) käytölle lievittääkseen mehiläisiin kohdistuvia vaikutuksia;

Hunajan väärentämisen torjunta

42. odottaa, että jäsenvaltiot ja komissio takaavat, että EU:hun tuotava hunaja ja muut hunajatuotteet ovat kaikin puolin korkeatasoisten EU:n normien mukaisia, ja puuttuvat siten sekä vilpillisiä menetelmiä käyttävien EU:n ulkopuolisten maiden hunajantuottajien toimintaan että niiden EU:n pakkaajien ja myyjien toimintaan, jotka sekoittavat väärennettyä tuontihunajaa tahallaan EU:ssa tuotettuun hunajaan;
43. kehottaa komissiota kehittämään tehokkaita laboratorioanalyysimenetelmiä, kuten ydinmagneettinen resonanssikoe ja mehiläisille ominaisten peptidien ja muiden mehiläisille ominaisten merkkien havaitseminen, hunajaväärennösten havaitsemiseksi, ja kehottaa jäsenvaltioita määräämään sääntöjen vastaisesti toimiville ankarampia rangaistuksia; kehottaa komissiota ottamaan mukaan kansainvälisesti tunnustettuja yksityisiä laboratorioita (esim. ranskalainen EUROFINS tai saksalainen QSI) kaikkein monimutkaisimpien tutkimusten tekemiseksi; kehottaa komissiota kehittämään virallisen hunajatietopankin, jossa hunaja luokitellaan alkuperän mukaan yhteisen analysointimenetelmän avulla;
44. toteaa, että hunajapakkaamoihin, jotka sekoittavat tai käsittelevät usealta eri tuottajalta peräisin olevaa hunajaa, sovelletaan EU:n elintarviketurvallisuusvalvontaa asetuksen (EY) N:o 853/2004 mukaisesti; katsoo, että tämä olisi ulotettava koskemaan kaikkia tuontihunajaa käsitteleviä tehtaita; korostaa, että on tarpeen välttää aiheuttamasta taloudellista tai hallinnollista taakkaa omaa hunajaansa pakkaaville EU:n mehiläishoitajille;
45. korostaa, että ehdotetut toimenpiteet vahvistaisivat EU:n valvontaa hunajan pakkaajien osalta EU:n ulkopuolisissa maissa ja että sen johdosta viralliset tarkastajat voisivat havaita väärennetyn hunajan ja poistaa sen elintarvikeketjusta;
46. katsoo, että hunajan olisi aina oltava tunnistettavissa elintarvikeketjussa ja se olisi voitava luokitella kasvi-alkuperän mukaan riippumatta siitä, onko kyseessä kotimainen tai tuontihunaja, paitsi tuottajan ja kuluttajan välisissä suorissa liiketoimissa; vaatii näin ollen vahvistamaan hunajaa koskevaa jäljitettävyysovaatimusta; katsoo, että ulkomaista hunajaa tuovien yritysten ja suurten jakeluliikkeiden on noudatettava EU:n lainsäädäntöä ja myytävä vain Codex Alimentarius -standardikokoelman hunajaa koskevan määritelmän mukaisia mehiläishoitotuotteita;
47. pyytää komissiota muuttamaan hunajadirektiiviä selkeiden määritelmien antamiseksi ja kaikkien mehiläistuotteiden, kuten yksikukka- ja monikukkahunajan, propoliksen, kuningatarhyttelön, mehiläisvahan, siitepölyrakeiden, pergan ja mehiläismyrkyn, pääasiallisten ominaispiirteiden määrittelemiseksi, mitä parlamentti onkin jo ehdottanut hyväksymisensä teksteissä;
48. kehottaa komissiota arvioimaan perinpohjaisesti EU:n markkinoiden toimintaa mehiläisten rehun, lisäravinteiden ja lääkkeiden osalta ja ryhtymään tarvittaviin toimiin markkinoiden tehostamiseksi sekä kyseisten tuotteiden väärentämisen ja laittoman kaupan estämiseksi;
49. kehottaa komissiota sisällyttämään hunajassa ja mehiläishoitolan tuotteissa käytetyille aineille, joita ei voida hyväksyä EU:n mehiläishoitoalalla, toimia edellyttämättömät tasot, toiminnan viitearvot ja jäämien enimmäispitoisuudet, sekä yhdenmukaistamaan eläinlääketieteelliset rajatarkastukset ja tarkastukset sisämarkkinoilla, sillä

huonolaatuiset tuontituotteet, hunajan väärennökset ja korvikkeet vääristävät markkinoita ja aiheuttavat hintapainetta ja vaikuttavat loppujen lopuksi tuotteen laatuun sisämarkkinoilla, ja koska EU:n ja kolmansien maiden tuotteilla ja tuottajilla on oltava yhtäläiset kilpailuedellytykset;

50. tiedostaa elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän käytännön merkityksen ja kehottaa siksi komissiota lisäämään aina elintarvikkeita ja rehuja koskevan nopean hälytysjärjestelmän (RASFF) luetteloon kaikki hunajat, jotka on selvästi väärennetyt;
51. kehottaa komissiota kieltämään hartsilla suodatetun hunajan jakelun mahdollisimman pian, sillä tällainen hunaja ei sisällä mitään biologisesti arvokasta ainetta;
52. vaatii tarkkailemaan jatkuvasti kolmansista maista tuotavan hunajan laatua tapauksissa, joissa maan lainsäädäntö mahdollistaa mehiläisyhdyskuntien hoitamisen antibiooteilla;
53. pyytää komissiota laatimaan vahapohjukkeiden valmistussäännöt, joissa määritetään sallitut parafiinin, mätäitiöiden sekä punkkimyrkkyjäämien osuudet ja edellytetään, että pohjukkeiden tekoon käytettävän vahan sisältämä punkkimyrkkyjäämä ei saa olla sellainen, että jäämä voi siirtyä hunajaan;
54. kehottaa komissiota tutkimaan perusteellisesti laajamittaista hunajan tuontia Kiinasta asetuksen (EU) 2016/1036 säännösten mukaisesti ja tarkastelemaan erityisesti kiinalaista hunajaa tuovien yritysten toimintaa ja arvioimaan EU:n hunajamarkkinoilla olevan hunajan laatua, määrää ja myyntihintaa;
55. ottaa huomioon, että Kiinasta tuodaan valtavia määriä hunajaa, miltä osin voidaan puhua viimeisten 15 vuoden aikana kiihtyneestä suuntauksesta, ja katsoo, että hunajan todellisia tuotantokustannuksia matalamman sisäänostohinnan EU:ssa sekä ”valmistetun” (pikemminkin kuin tuotetun) maahantuodun hunajan huonon laadun valossa komissiolle olisi oltava selvää, että on aika aloittaa tiettyjen kiinalaisten viejien käytäntöjen tutkiminen, jotta voidaan mahdollisesti aloittaa polkumyynnin vastainen menettely;
56. kehottaa komissiota vaatimaan, että EU:n ulkopuolelta tuodusta hunajasta otetaan viralliset näytteet EU:n ulkorajoilla ja ne tutkitaan asetuksen (EU) 2017/625 (entinen asetus (EY) N:o 882/2004) säännösten mukaisesti;
57. toteaa, että hunajadirektiivissä, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2014/63/EU vaaditaan ilmoittamaan merkinnässä maa, jossa hunaja on kerätty, jos hunaja on peräisin yhdestä jäsenvaltiosta tai yhdestä kolmannelta maasta; toteaa kuitenkin, että tarvitaan lisätoimia, jotta voidaan torjua petoksia mehiläistuotteiden alalla ja puuttua hunajaväärennöksinä ilmenevään vilpilliseen kilpailuun;
58. suosittelee ottamaan käyttöön järjestelmän huijausten havaitsemiseksi EU:n ulkorajojen rajanylityspaikoilla; katsoo kuitenkin, että sellaiset merkinnät kuin ”EU:sta peräisin olevan hunajan sekoitus”, ”EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus” tai erityisesti ”EU:sta ja EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus” piilottavat hunajan alkuperän täysin kuluttajalta eikä niiden siksi voida katsoa olevan unionin kuluttajansuojalainsäädännön periaatteiden mukaisia; kehottaa näin ollen komissiota varmistamaan hunajan ja mehiläistuotteiden täsmälliset ja pakolliset merkinnät sekä hunajantuotannon suuremman yhdenmukaistamisen maatalouden laatuja järjestelmiä

koskevan lainsäädännön mukaisesti, jotta estetään kuluttajien johtaminen harhaan ja jotta väärennökset voidaan havaita helpommin; panee merkille hunajan suoramyynnin menestyksen ja toteaa, että se poistaa osittain alkuperämerkintöihin liittyvän ongelman;

59. pyytää, että pakkausmerkinnän ”EU:sta ja EU:n ulkopuolelta peräisin olevan hunajan sekoitus” sijasta käytetään merkintää, jossa ilmoitetaan tarkasti, mistä maasta tai maista lopputuotteessa käytetty hunaja on peräisin, ja että maat luetellaan siinä järjestyksessä, joka vastaa lopputuotteessa käytettyä prosenttiosuutta (minkä lisäksi kunkin tuotteen osalta on ilmoitettava prosenttiosuus kutakin maata kohti);
60. kehottaa komissiota muuttamaan hunajadirektiiviä siltä osin, mitä tulee sanan ”hunaja” tai ilmaisujen ”sisältää hunajaa” tai ”valmistuksessa käytetty hunajaa” käyttöön jalostettujen tuotteiden nimityksessä tai missä tahansa graafisessa tai muussa kuin graafisessa elementissä, joka osoittaa, että tuote sisältää hunajaa, siten että kyseistä sanaa tai ilmausta voidaan käyttää vain, jos vähintään 50 prosenttia tuotteen sokerisisällöstä on peräisin hunajasta;
61. kannattaa hunajan alkuperän pakollista ilmoittamista hunajassa ja muissa mehiläistuotteissa tiettyjen liha- ja maitotuotteiden tapaan;

Mehiläistuotteiden ja hunajan lääketieteellisen käytön edistäminen

62. suhtautuu myönteisesti ”eurooppalainen hunaja-aamiainen” -aloitteeseen ja kehottaa jäsenvaltioita tiedottamaan lapsille paikallisista tuotteista ja pitkäaikaisten tuotantoperinteiden elvyttämisestä; toteaa, että hunajassa on paljon kaloreita ja että sitä voidaan kohtuutta noudattaen käyttää korvaamaan puhdistettu sokeri ja muut makeuttajat, mikä edistää kansanterveyttä;
63. korostaa, että hunaja on yksi sellaisista maataloustuotteista, jotka voitaisiin sisällyttää kouluhedelmä- ja vihannesohjelmiin sekä koulumaitojärjestelmään; kehottaa jäsenvaltioita edistämään paikallisten hunajantuottajien osallistumista asiaa koskeviin koulujen ohjelmiin, ja korostaa sellaisten koulutuksellisten toimenpiteiden tärkeyttä, joiden tarkoituksena on lisätä nuorten tietoisuutta paikallisista tuotteista ja tuoda samalla maatalous lähemmäs lasten elämää;
64. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen kyseisille ohjelmille osoitetun EU:n tuen lisäämisestä 50 prosentilla vuosittain, jotta varmistetaan ohjelmien tehokas toiminta, ja kilpailujen järjestämisestä varhaiskasvatuksessa sekä paikallisten tuotteiden, kuten hunajan, oliivien ja oliiviöljyn, ottamisesta asianmukaisesti ohjelmiin mukaan;
65. kehottaa komissiota laatimaan kertomuksen kulutetun hunajan määrästä ja kulutustottumuksista kaikissa jäsenvaltioissa sekä toisen kertomuksen erilaisista EU:ssa käytössä olevista hoitomenetelmistä, joissa hyödynnetään hunajaa, siitepölyä, kuningatarhyytelöä ja mehiläismyrkkyä; korostaa apiterapian kasvavaa merkitystä luonnonmukaisena vaihtoehtona perinteiseen lääketieteeseen perustuville hoitomuodoille, ja kehottaa näin ollen kaikkia jäsenvaltioita edistämään kyseisiä tuotteita lääkäreiden ja muiden terveystieteiden tarjoajien sekä yleisön keskuudessa EU:ssa;
66. kehottaa komissiota harkitsemaan tuotemerkin ”Hunajaa EU:sta”, joka olisi osoitus siitä, että hunaja on kokonaisuudessaan ja yksinomaan peräisin EU:n jäsenvaltioista,

vapaaehtoista käyttöönottoa; kehottaa komissiota myös parhaansa mukaan varmistamaan, että YK julistaa 20. päivän toukokuuta Maailman mehiläispäiväksi;

67. kehottaa komissiota tarjoamaan tietyn määrän EU:n markkinointibudjetista ravinnoksi ja lääkinällisiin tarkoituksiin tarkoitettujen EU:n hunajatuotteiden mainostamiseen sekä sellaisiin toimenpiteisiin kuin paikallisilla markkinoilla tapahtuvan hunajan suoramyynnin, julkisten hunajanmaistajaisten, työpajojen ja muiden tapahtumien edistämiseen; kannustaa jäsenvaltioita tehostamaan hunajan ja erityisesti luomuhunajan paikallista ja alueellista myyntiä kaikilla niiden käytettävissä olevilla keinoilla, erityisesti tarjoamalla intensiivistä tukea lyhyille toimitusketjuille maaseudun kehittämisohjelmien kautta ja edistämällä maantieteellisiin merkintöihin perustuvia korkealaatuisia tuotteita; toteaa, että paikallisesti tuotettua hunajaa käyttämällä voidaan lisätä vastustuskykyä paikallisille allergeeneille; kehottaa komissiota sisällyttämään mehiläisvahan tuotteeksi, joka katetaan maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetulla asetuksella (EU) N:o 1151/2012, kuluttajien ja tuottajien kasvavan kiinnostuksen sekä joidenkin jäsenvaltioiden pitkien tuotantoperinteiden vuoksi;
 68. ehdottaa, että jäsenvaltiot kannustavat kaikilla niiden käytettävissä olevilla keinoilla mehiläistuotteiden, kuten siitepölyn, propoloksen ja kuningatarhyttelön, käyttöä lääketieteellisyydessä;
 69. kehottaa komissiota edistämään jäsenvaltioiden luomuhunajan tuotantoa koskevien lainsäädäntöjen yhdenmukaistamista, jotta voidaan poistaa mahdolliset ristiriidat, jotka saattavat estää eurooppalaisia luomuhunajan tuottajia pääsemästä markkinoille samojen sääntöjen mukaisesti;
 70. kehottaa komissiota varmistamaan, että hunaja ja muut mehiläistuotteet katsotaan ”aroksi tuotteiksi” meneillään olevissa tai tulevaisuudessa vapaakauppasopimuksia koskevissa neuvotteluissa, koska suora kilpailu saattaa altistaa EU:n mehiläishoitoalan liialliselle tai kestäättömälle paineelle; kehottaa näin ollen komissiota jättämään ne mahdollisesti vapaakauppasopimuksia koskevien neuvottelujen ulkopuolelle;
 71. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita kehittämään yhdessä maanviljely- ja mehiläishoitoalan kanssa merkintäjärjestelmän, jolla edistetään mehiläisten kannalta vastuullisten tuotantojärjestelmien käyttöön ottamista;
 72. pitää mehiläishoitoa kaupungissa koskevaa yleistyvää suuntausta myönteisenä ja edellyttää samalla alueellisten mehiläishoitoyhdistysten ja viranomaisten tiivistä ja pakollista mukaan ottamista sekä sellaisten vähimmäisstandardien käyttöönottoa, joilla voidaan ehkäistä kotieläintuotantoon liittyvät väärinkäytökset ja tautien ja sairauksien tahallinen levittäminen mehiläisyhdyskuntiin;
- o
- o o
73. kehottaa puhemiestä välittämään parlamentin kannan neuvostolle ja komissiolle sekä kansallisille parlamenteille.